

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ सहसाबलेन ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अनुअनुगतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ आर्षभेणऋषभस्वरप्रकारेण ॥ ३९ ॥
जयद्रथं वधिष्यामि श्वोभूत इति दारुक ॥ तत्तुदुर्योधनः श्रुत्वामंत्रिभिर्मंत्रयिष्यति ॥ २२ ॥ यथा जयद्रथं पार्थो न हन्यादिति संयुगे ॥ अक्षौहिण्यो हिताः सर्वारक्षि
ष्यन्ति जयद्रथं ॥ २३ ॥ द्रोणश्च सहपुत्रेण सर्वास्त्रविधिपारगः ॥ एको वीरः सहस्राक्षो दैत्यदानवदर्पहा ॥ २४ ॥ सोपितं नोत्सहेता जौहंतुं द्रोणे न रक्षितं ॥ सोहं श्वस्तक्
रिष्यामि यथा कुंती सुतर्जुनः ॥ २५ ॥ अप्राप्तेऽस्तं दिनकरे हनिष्यति जयद्रथं ॥ न हि दारान मित्राणि ज्ञातयोन च बांधवाः ॥ २६ ॥ कश्चिदन्यः प्रियतरः कुंतीपुत्रान्म
मार्जुनात् ॥ अनर्जुनमिमं लोकं मुहूर्त्तमपि दारुक ॥ २७ ॥ उदीक्षितुं न शक्नोहं भवितान च तत्तथा ॥ अहं विजित्य तान्सर्वान्सहसा सहयद्विपान् ॥ २८ ॥ अर्जुनार्थं
हनिष्यामि सकर्णान्सुयोधनान् ॥ श्वो निरीक्षंतु मे वीर्यत्रयो लोकामहाहवे ॥ २९ ॥ धनं जयार्थं समरे पराक्रांतस्य दारुक ॥ श्वो न रेंद्रसहस्राणिराजपुत्रशतानि च
॥ ३० ॥ साश्वद्विपरथान्याजौ विद्रविष्यामि दारुक ॥ श्वस्तां च क्रमयितां द्रक्ष्यसे नृपवाहिनीं ॥ ३१ ॥ मया क्रुद्धेन समरे पांडवार्थं निपातितां ॥ श्वः स देवाः स गं
धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ॥ ३२ ॥ ज्ञास्यन्ति लोकाः सर्वे मां सुहृदं सव्यसाचिनः ॥ यस्तं द्वेष्टि समां द्वेष्टियस्तं चानुसमामनु ॥ ३३ ॥ इति संकल्प्य तां बुद्ध्या शरीरार्थं
ममार्जुनः ॥ यथा त्वं मे प्रभातायामस्यां निशिरथोत्तमं ॥ ३४ ॥ कल्पयित्वा यथाशास्त्रमादाय व्रज संयतः ॥ गदां कौमोदकीं दिव्यां शक्तिं च क्रंधनुः शरान् ॥ ३५ ॥
आरोप्य वैरथे सुतसर्वोपकरणानि च ॥ स्थानं च कल्पयित्वा थरथोपस्थे ध्वजस्य मे ॥ ३६ ॥ वै न ते यस्य वीरस्य समरे रथशोभिनः ॥ छत्रं जांबूनदैर्जालैर्कज्वल
नसप्रभैः ॥ ३७ ॥ विश्वकर्मकृतैर्दिव्यैश्चानपि विभूषितान् ॥ बलाहकं मेघपुष्पं शैब्यं सुग्रीवमेव च ॥ ३८ ॥ युक्तान्वाजिवरान्यत्तः कवचीतिष्ठ दारुक ॥ पांज
जन्यस्य निर्घोषमार्षभेणैव पूरितं ॥ ३९ ॥ श्रुत्वा च भैरवं नादमुपेयास्त्वं जवेन मां ॥ एकाहं ह ममर्षं च सर्वदुःखानि चैव ह ॥ ४० ॥ भ्रातुः पैतृष्वसे यस्य व्यपने
ष्यामि दारुक ॥ सर्वोपायैर्यतिष्यामि यथा बीभत्सुराहवे ॥ ४१ ॥ पश्य तां धार्तराष्ट्राणां हनिष्यति जयद्रथं ॥ यस्य यस्य च बीभत्सुर्वधेयत्वं करिष्यति ॥ आशंसे
सारथे तत्र भवितास्य ध्रुवो जयः ॥ ४२ ॥ दारुक उवाच जय एव ध्रुवस्तस्य कुत एव पराजयः ॥ यस्य त्वं पुरुषव्याघ्रसारथ्यमुपजग्मिवान् ॥ ४३ ॥ एवं चैत
त्करिष्यामि यथामामनुशाससि ॥ सुप्रभातामिमां रात्रिं जयाय विजयस्य हि ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि कृष्णदारुकसंभाषणे ए
कोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥